

[Ministeren for skatter og afgifter]

Regeringen har til hensigt at søge gennemført en reform af indkomstskattesystemet med virkning fra den 1. januar 1984.

Formålet med reformen er at få etableret et skattesystem uden de forvriddinger, som skyldes de store forskelle i beskatningen af kapitalafkast mellem forskellige personer, selskaber og institutioner. Dette vil man opnå ved en generel proportional beskatning, således at bl. a. rentefradraget får samme værdi for alle og hidtil skattefri kapitalindkomst beskattes. I tilslutning hertil må det ved en tillægsskat, der udskrives på et særligt indkomstgrundlag, sikres, at de højeste indkomster bærer en større del af skattebyrden. Herigennem vil man både få en mere rimelig fordeling af de samlede skattebyrder og et mere velfungerende skattesystem.

Det forslag til reform af indkomstbeskatningen, som regeringen fremlægger, bygger i vid udstrækning på betænkningen fra det såkaldte renteskatteudvalg med tidligere finansminister Thorkil Kristensen som formand.

Lovforslag om de enkelte dele af regeringens skattereform vil blive fremsat i folketinget i folketingssamlingen 1982-83.

I det følgende er der kort redegjort for den påtænkte reform af indkomstbeskatningen.

2. Renteskatteudvalgets betænkning

I december 1980 nedsattes det såkaldte renteskatteudvalg med tidligere finansminister Thorkil Kristensen som formand, og udvalget påbegyndte sit arbejde i februar 1981. Udvalget har haft til opgave at undersøge behovet og mulighederne for en ændret skattemæssig behandling af renter, således at erhvervsdrivende og husholdninger i højere grad end efter de gældende regler tilskyndes til i perioder med inflationsforventninger at foretage samfundsøkonomisk mere hensigtsmæssige investerings- og opsparingsdispositioner. Udvalget blev frit stillet med hensyn til at overveje mulige løsninger.

Rentskatteudvalget afgav sin betænkning om den skattemæssige behandling af renter og andet kapitalafkast i april 1982.

Efter gældende regler beskattes renter højest forskelligt lige fra 0-beskatning hos skattefri institutioner til 70 pct.-beskatning hos højt beskattede personer. Udvalget påpeger, at inflationen i høj grad forstærker virk-

ningen af de eksisterende forskelle i skatteprocenter. Dette hænger sammen med, at skatten beregnes af hele renten, både den del, som er udtryk for inflationsdækning og den del, som er betaling for at stille kapital til rådighed (realrenten). Virkningen heraf bliver under de nuværende forhold, at der er meget stor forskel i realrenten efter skat afhængig af skatteprocentens højde. Medens de skattefri institutioner med det nuværende renteniveau og den nuværende inflation har en positiv realrente efter skat vil højt beskattede personer med en marginalskatteprocent omkring de 70 pct. have en negativ realrente efter skat. Dette betyder, at det vil være fordelagtigt for personer med høje indkomster at stifte gæld, medens det er mindre fordelagtigt for dem at foretage opsparing f. eks. i obligationer. Omvendt er det fordelagtigt for de skattefri institutioner at foretage obligationskøb, men ufordelagtigt for dem at stifte gæld. Disse forhold skaber nogle forvriddinger på kapitalmarkedet.

På baggrund af undersøgelserne har udvalget overvejet forskellige forslag til undgåelse af de nævnte forvriddinger. Udvalget har i denne forbindelse foretaget afvejning af en række hensyn. Således peger udvalget på, at skattereglerne bør være symmetriske, hvorved forstås, at indtægter og udgifter af samme art behandles ens. Endvidere peges på, at reglerne bør være klare og let forståelige og af skatteyderne betragtes som rimelige. Heri indgår, at reglerne skal føre til fordelingsmæssige resultater, som er acceptable. Reglerne skal også være enkle at administrere. Endelig påpeger udvalget, at det må tillægges væsentlig betydning, at reglerne er fleksible og kan tilpasses til ændringer i forudsætningerne.

Udvalget har overvejet forskellige former for beskatning, hvor kun reale forskydninger udløser beskatning. Således har udvalget undersøgt mulighederne for en såkaldt realindkomstbeskatning. I dette system tages der ved opgørelsen af de enkelte indkomstposter hensyn til den udhuling af værdierne, som skyldes inflationen. Som et mindre vidtgående system har udvalget undersøgt en såkaldt realrentebeskatning, hvorefter det kun er den del af renten, som ikke tjener som dækning for inflationen, der beskattes. Endelig har udvalget overvejet en direkte forbrugsskat, hvorefter det kun er den del af den samlede